

Josep M.ª Bofill i Pichot

(1860 - 1938)

Distingit naturalista, nasqué a Barcelona el 1.er d'abril de 1860. A la nostra Universitat cursà la carrera de Medicina i Cirurgia i es doctorà el 1883; poc després fou nomenat metge del Cos Mèdic Municipal de Barcelona, i ponent

de la comissió que anà a Berlín a estudiar la vacuna antituberculosa. També fou metge numerari de l'Hospital de la Santa Creu.

Com a naturalista, empenyé amb entusiasme l'estudi dels himenòpters i realitzà gran nombre d'excursions de recerca. Així aplegà una de les millors col·leccions d'aquests insectes, que anys després cedí a la Junta de Ciències Naturals de Barcelona. En la INSTITUCIÓ fou president el 1906 i el 1911, en períodes molt agitats de la nostra entitat; i el 1917 mitjancer entre la INSTITUCIÓ i l'Institut d'Estudis Catalans. Més tard, va ésser delegat de l'Institut en la nostra corporació. Durant trenta anys fou membre de la Reial Acadèmia de Ciències de Barcelona, on publicà els seus darrers treballs científics referents a temes d'Entomologia aplicada. També durant molt de temps representà a l'Acadèmia de Ciències en la Junta de Ciències Naturals; a l'Acadèmia fou bibliotecari més de vint anys, i va dur a terme un important catàleg d'autors i de matèries de les publicacions d'aquella. Prengué part en diverses reunions i congressos científics; al d'Entomologia, del 1912, celebrat a Oxford, representà l'Institut d'Estudis Catalans.

Estimulà amb èxit la col·laboració científica, i per la seva iniciativa foren publicades nombroses monografies d'insectes de Canàries, per Santos Abreu, a l'Acadèmia de Ciències, i pel Pare Navàs, S. J., a l'Institut d'Estudis Catalans. Intervingué en la polèmica promoguda per la crítica de Cándido Bolívar quan Agustí Gibert publicà el seu opuscle en els «Treballs» de la INSTITUCIÓ patrocinats per l'Institut. En altres activitats mostrà sempre gran esperit d'empresa; bon senyal d'ell fou el pas per la Direcció i Administració del Patronat del Col·legi d'Orfes de Sant Julià de Vilatorrada. En aquesta població, després d'una breu malaltia soferta amb cristiana resignació, moria en la pau del senyor el 15 d'abril de 1938. — J. R. BATALLER.